

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาภูมิหลังของนักศึกษาประเภทที่เข้าแรกเกิด ซึ่งประกอบด้วย นักศึกษาเทเบิลเทนนิส นักศึกษาเทนนิส และนักศึกษาแบดมินตัน และเพื่อเปรียบเทียบภูมิหลัง ระหว่างกลุ่มนักศึกษาชายกับกลุ่มนักศึกษหญิงและระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถสูงกับกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถต่ำ โดยภูมิหลังที่ศึกษา คือ ด้านเพศ อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง เชื้อชาติ การนับถือศาสนา การศึกษา เศรษฐกิจ ภูมิลำเนา ครอบครัว การสนับสนุนในการเล่นกีฬา ประสบการณ์ทางการกีฬา ความสนใจในการกีฬา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาเทเบิลเทนนิส นักศึกษาเทนนิส นักศึกษาแบดมินตัน ที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ปี พ.ศ.2536 รวมทั้งหมด 29 สถาบัน จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 353 คน แยกตามประเภทกีฬาดังนี้ นักศึกษาเทเบิลเทนนิส จำนวน 124 คน นักศึกษาเทนนิส จำนวน 101 คน และนักศึกษาแบดมินตัน จำนวน 128 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้นำแบบสอบถามไปสอบถามนักศึกษาที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ปี พ.ศ.2536 แล้วนำแบบสอบถามมาคัดเลือกจัดแบ่งกลุ่มชายกับหญิง ได้นักศึกษาชายจำนวน 201 คนและนักศึกษหญิงจำนวน 152 คน และกลุ่มที่มีความสามารถทางกีฬาสูงกับกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถต่ำ โดยคัดเลือกนักศึกษาที่ชนะได้อันดับที่ 1,2,3 ในการแข่งขันและเคย เป็นหรือ เป็นนักกีฬาทีม เขตหรือทีมชาติ เป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถสูง ได้จำนวนนักศึกษาที่มีความสามารถสูง จำนวน 143 คน และนักกีฬาที่แพ้ในการแข่งขันรอบแรกและไม่เคย เป็นนักกีฬาทีม เขตหรือทีมชาติ เป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถต่ำ จำนวน 210 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แยกการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้คือ

1. ศึกษาภูมิหลังของนักศึกษาประเภทที่เข้าแรกเกิดในทุกลำดับ โดยการหาค่า ความถี่ ร้อยละ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) โดยจะแยกการวิเคราะห์ออกเป็นรายชื่อ

2. เปรียบเทียบภูมิหลังของนักกีฬาชายและหญิงในทุกด้าน ทำการวิเคราะห์ หาค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) แยกการวิเคราะห์ออกเป็นรายชื่อ

3. เปรียบเทียบภูมิหลังของนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำในทุกด้าน ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์หาค่า ไคสแควร์ (Chi-Square) ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) แยกการวิเคราะห์ออกเป็นรายชื่อ

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 จากการวิเคราะห์ภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย สามารถสรุปเป็นด้าน ๆ ดังนี้

1. ด้านสภาพทั่วไป

ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาเทนนิสชายมีน้ำหนักเฉลี่ยและส่วนสูงเฉลี่ย มากที่สุดคือ 62.94 กิโลกรัมและ 172.40 เซนติเมตร และนักกีฬาแบดมินตันหญิง มีอายุเฉลี่ยมากที่สุด คือ 24.80 ปี และนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต ส่วนใหญ่มีลักษณะดังนี้คือ ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 สถานภาพโสด และเป็นบุตรคนที่ 1

2. ด้านเชื้อชาติ

ผลการวิจัยพบว่า เชื้อชาติของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต เกิดในระดับมหาวิทยาลัย และบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ บิดา มารดา ปู่ ย่า ตา ยาย โดยส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย

3. ด้านการนับถือศาสนา

ผลการวิจัยพบว่า การนับถือศาสนาของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต เกิดในระดับมหาวิทยาลัย และบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ บิดา มารดา ปู่ ย่า ตา ยาย โดยส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

4. ด้านการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาชั้นสูงสุดของบิดาของนักกีฬาเทนนิส และนักกีฬาแบดมินตัน ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนนักกีฬาเทเบิลเทนนิส การศึกษาสูงสุดของบิดา ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา แต่โดยภาพรวมแล้วการศึกษาชั้นสูงสุดของบิดา ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนการศึกษาชั้นสูงสุดของมารดา โดยส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา

5. ด้านเศรษฐกิจ

ผลจากการวิจัยพบว่า ลักษณะการทำงานของบิดาและมารดา ในกลุ่มนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต ในระดับมหาวิทยาลัย โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพส่วนตัว มากที่สุด ส่วนรายได้ครอบครัวต่อเดือนของนักกีฬาเทนนิส และนักกีฬาแบดมินตัน ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 30,001-40,000 บาท ส่วนรายได้ครอบครัวของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 10,001-20,000 บาท โดยภาพรวมรายได้ครอบครัวต่อเดือนของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต อยู่ในช่วง 20,001-30,000 บาท มากที่สุด ผู้ที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว ส่วนใหญ่ทั้งบิดาและมารดาช่วยกันรับผิดชอบ

6. ด้านภูมิลำเนา

ผลจากการวิจัยพบว่า ภูมิลำเนาเดิมและที่อยู่ปัจจุบัน ในกลุ่มนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต ในระดับมหาวิทยาลัย โดยส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอ เมืองที่อยู่ในเขตเทศบาล

7. ด้านครอบครัว

ผลจากการวิจัยพบว่า ลักษณะที่อยู่อาศัยของครอบครัวของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต ในระดับมหาวิทยาลัย โดยส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นบ้านและที่ดินของตนเอง สถานภาพการสมรสของบิดาและมารดา โดยส่วนใหญ่จะอยู่ด้วยกัน ส่วนใหญ่มีอาชีพอยู่กับบิดาและมารดา การอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดาและมารดา มีลักษณะให้มีส่วนร่วม มากที่สุด ลักษณะครอบครัว โดยส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยว มีครอบครัวขนาดเล็ก นักกีฬาสนิทสนมกับมารดา มากที่สุด ความสัมพันธ์ของทุกคนภายในครอบครัว ส่วนใหญ่มีลักษณะรักใคร่กันดีไม่มีปัญหา ผู้ที่มีอำนาจมากที่สุดและทุกคนในครอบครัวให้ความเคารพ เชื่อฟังมากที่สุด คือ บิดา

8. ด้านการสนับสนุนในการเล่นกีฬา

ผลจากการวิจัยพบว่า บุคคลที่สนับสนุนให้นักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต ในระดับมหาวิทยาลัย เล่นกีฬามากที่สุด คือ บิดา ส่วนระดับการสนับสนุนในการเล่นกีฬาของครอบครัวในช่วงก่อนวัยเรียน ช่วงประถมศึกษา และช่วงอุดมศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด ส่วนการสนับสนุนในช่วงมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

9. ด้านประสบการณ์ทางการกีฬา

ผลจากการวิจัย พบว่า จุดเริ่มต้นในการเล่นกีฬาของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต ในระดับมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงเรียนระดับมัธยมศึกษา ประสบการณ์ทางการกีฬาของบิดาและมารดาของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสและนักกีฬาแบดมินตัน ส่วนใหญ่จะไม่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาใด ๆ เลย นอกจากบิดาของนักกีฬาเทนนิส มีความถนัดในการเล่นเทนนิส มากที่สุด ส่วนมารดาของนักกีฬาเทนนิส

ไม่มีความถนัดในกีฬาใด ๆ เลย ประสบการณ์สูงสุดในการกีฬาของบิดา และมารดาของนักกีฬา เทเบิลเทนนิส และนักกีฬาแบดมินตัน ส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นนักกีฬา ส่วนประสบการณ์สูงสุดทางกีฬาของบิดาของนักกีฬาเทนนิส ส่วนใหญ่จะเป็นนักกีฬาระดับตัวแทนสโมสร มากที่สุด

10. ด้านความสนใจในการกีฬา

ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในการกีฬาของบิดา ในกลุ่มนักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาแบดมินตัน ส่วนใหญ่มีลักษณะชอบเล่น เป็นบางครั้ง ส่วนความสนใจในกีฬาของบิดานักกีฬาเทนนิส ส่วนใหญ่ มีลักษณะเล่นเป็นประจำ ส่วนความสนใจในการกีฬาของมารดา ส่วนใหญ่มีลักษณะชอบดูแต่ไม่ชอบเล่น

11. อิทธิพลและเหตุจูงใจในการเล่นกีฬา

ผลการวิจัย สรุปได้ว่า บุคคลที่ชักชวนให้เล่นกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต เกิด ความล่าช้าดังนี้

1. บิดา มารดา
2. โค้ชกีฬา
3. ครูพลศึกษา

ส่วนแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต เกิด มีอยู่หลายประการ สรุปได้ดังนี้ คือ

1. ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว
2. มีความรู้สึกสนุกสนานในการเล่นกีฬา
3. ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ
4. ได้รับกำลังใจและคำชมเชย
5. ความต้องการเลียนแบบนักกีฬาที่มีชื่อเสียง
6. ความต้องการอยากมีเพื่อน
7. สามารถเล่นได้ง่าย ไม่จำเป็นต้องใช้คนมาก
8. ความต้องการมีชื่อเสียง
9. ความต้องการสร้างฐานะ

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบตัวแปรภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเกต ระหว่างกลุ่มนักกีฬาชายและหญิง ได้แก่ เชื้อชาติของนักกีฬา การนับถือศาสนาของนักกีฬา ระดับการศึกษาของบิดา มารดา ลักษณะอาชีพของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว ภูมิลำเนาเดิม สภาพการสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดาและมารดา ลักษณะครอบครัว ขนาดครอบครัว ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ระดับการสนับสนุนในการเล่นกีฬา ความสนใจในการกีฬาของบิดามารดา ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้ χ^2 (Chi-Square) ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเกต ระหว่างกลุ่มนักกีฬาชายและกลุ่มนักกีฬาหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านต่อไปนี้

- 1.1 ภูมิลำเนาเดิม
- 1.2 สภาพการสมรสของบิดามารดา
- 1.3 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
- 1.4 การสนับสนุนในการเล่นกีฬาของครอบครัวในช่วงก่อนวัยเรียน
- 1.5 ความสนใจในกีฬาของบิดา

2. ภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเกต ระหว่างกลุ่มนักกีฬาชายและกลุ่มนักกีฬาหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านต่อไปนี้

- 2.1 เชื้อชาติของนักกีฬา
- 2.2 ระดับการศึกษาของบิดา และมารดา
- 2.3 ลักษณะการทำงานของบิดา และมารดา
- 2.4 รายได้ของครอบครัว
- 2.5 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดาและมารดา
- 2.6 ลักษณะครอบครัว
- 2.7 ขนาดครอบครัว
- 2.8 การสนับสนุนในการเล่นกีฬาของครอบครัวในช่วงประถมศึกษา มัธยมศึกษา และช่วงอุดมศึกษา
- 2.9 ความสนใจกีฬาของมารดา

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบตัวแปรภูมิลักษณ์ของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต ระหว่างกลุ่มนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและนักกีฬาที่มีความสามารถต่ำ ได้แก่ เชื้อชาติของนักกีฬา การนับถือศาสนาของนักกีฬา ระดับการศึกษาของบิดามารดา ลักษณะอาชีพของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว ภูมิลำเนาเดิม สภาพการสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดาและมารดา ลักษณะครอบครัว ขนาดครอบครัว ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ระดับการสนับสนุนในการเล่นกีฬาของครอบครัว ความสนใจในการกีฬาของบิดามารดา ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้ χ^2 (Chi-Square) ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ภูมิลักษณ์ของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต เกิด ระหว่างกลุ่มนักกีฬาที่มีความสามารถสูงกับกลุ่มนักกีฬาที่มีความสามารถต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านต่อไปนี้

- 1.1 การนับถือศาสนาของนักกีฬา
- 1.2 ระดับการศึกษาของมารดา
- 1.3 ลักษณะการทำงานของบิดา
- 1.4 รายได้ของครอบครัว
- 1.5 ภูมิลำเนาเดิม
- 1.6 การอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดา
- 1.7 ขนาดครอบครัว
- 1.8 การสนับสนุนในการเล่นกีฬาของครอบครัวในทุกช่วงวัย
- 1.9 ความสนใจในกีฬาของบิดาและมารดา

2. ภูมิลักษณ์ของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต เกิด ระหว่างกลุ่มนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและกลุ่มนักกีฬาที่มีความสามารถต่ำ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านต่อไปนี้

- 2.1 เชื้อชาติของนักกีฬา
- 2.2 ระดับการศึกษาของบิดา
- 2.3 ลักษณะการทำงานของมารดา
- 2.4 สภาพการสมรสของบิดามารดา
- 2.5 การอบรมเลี้ยงดูบุตรของมารดา
- 2.6 ลักษณะครอบครัว
- 2.7 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

อภิปรายผล

จากการศึกษา และ เปรียบเทียบภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต ในการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัย สามารถนำมาอภิปรายผล เฉพาะประเด็นที่สำคัญในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านสภาพทั่วไป

จากผลการวิจัยพบว่า ลำดับที่ในการเกิดของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต เกิด ในระดับ มหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่จะเป็นบุตรคนที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตนี้เป็น กีฬาที่ไม่มีการปะทะกันในขณะที่ฝึกหรือขณะที่แข่งขัน ซึ่งลักษณะของบุตรคนแรกจะมีลักษณะการต่อต้านหรือเสี่ยงอันตรายน้อยกว่าบุตรคนอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กูดส์ และ แลนเดอร์ (Gould and Lander, 1972 อ้างถึงใน Smith and Macaulay, 1980) กล่าวว่า บุตร คนแรกจะเข้าร่วมในกิจกรรมที่มีอันตรายน้อยกว่าบุตรคนอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากบุตรคนแรกนั้นบิดา และมารดาจะให้ความรักและความสนใจอย่างดียิ่ง จึงมีความกลัวว่าจะเกิดอันตรายจากการเล่น กีฬาที่จะต้องมีการปะทะกันอยู่บ่อยครั้ง ดังนั้น บิดาและมารดาจึงสนับสนุนให้นักกีฬาที่ไม่มีการปะทะตั้งแต่คนแรก ๆ และโดยเฉพาอย่างยิ่งกีฬาเทนนิสและกีฬาแบดมินตันนั้น สามารถที่จะ เป็นประโยชน์ต่อตัวนักกีฬาเองในการดำรงชีวิตในภายหน้าได้

2. ด้านการศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาของบิดาของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตเกิดส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ส่วนการศึกษาของมารดาอยู่ในระดับประถมศึกษา ซึ่ง ระดับการศึกษาของมารดานี้ อาจจะไม่ฝ่ผลกระทบต่อการพัฒนาความสามารถทางด้านกีฬามากนัก ทั้งนี้เพราะจากข้อมูลพบว่า ส่วนใหญ่บิดาคือผู้ที่ม้อ่านามากที่สุดในครอบครัว และ เป็นผู้ที่ทำให้การ สนับสนุนในการเล่นกีฬามากที่สุด ดังนั้นระดับการศึกษาของบิดาที่อยู่ในระดับสูงน่าจะมีผลต่อความสามารถทางด้านการศึกษาของนักกีฬา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบิดาที่มีการศึกษาสูง น่าจะมีโอกาส ได้ทำงานในตำแหน่งหน้าที่ฐานะทาง เศรษฐกิจ และสังคมในระดับดี ทำให้สามารถช่วยเหลือและ ส่งเสริมในด้านการเงินให้กับนักกีฬาได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งความคุ้นเคยกับวิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วย เหลือให้คำแนะนำในการเล่นกีฬาให้ประสบความสำเร็จ และให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คล๊าก (Clack, 1967) กล่าวว่า ระดับการศึกษาของบิดา และ มารดามีความสัมพันธ์กับความสำเร็จหรือล้มเหลวในการศึกษาของบุตร และงานวิจัยของ จันทร ติยะวงศ์ (2528) พบว่า บิดาและมารดาที่มีการศึกษาสูงจะมีส่วนช่วยเหลือในการศึกษาของ นักเรียน รวมทั้งให้คำปรึกษา และแนะนำวิธีการเรียนเพื่อให้เกิดความสำเร็จ อีกทั้งรู้และ

เข้าใจในปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียน ในทางการกีฬา ก็เช่นเดียวกัน บิดาที่มีการศึกษาสูงน่าจะมีความเข้าใจในตัวนักกีฬาและให้ความช่วยเหลือแนะนำในการเล่นกีฬาให้กับบุตรได้ดีทำให้นักกีฬาเกิดความพร้อมในการที่จะพัฒนาความสามารถในการเล่นกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านเศรษฐกิจ

จากผลการวิจัยพบว่า รายได้ของครอบครัวของนักกีฬาเทนนิสและนักกีฬาแบดมินตัน สูงกว่ารายได้ครอบครัวของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การที่บุคคลจะเล่น หรือเป็นนักกีฬาเทนนิสหรือกีฬาแบดมินตันได้นั้น ต้องได้รับการสนับสนุนทางการเงินที่มากพอสมควร จะเห็นได้ว่า อุปกรณ์ของกีฬาเทนนิสและแบดมินตันมีราคาค่อนข้างแพงและสิ้นเปลือง โดยเฉพาะลูกขนไก่ จะเล่นได้ไม่นาน เพราะค่อนข้างบอบบางและไม่ทนทาน รวมทั้งสนามในการเล่นกีฬาเทนนิสและกีฬาแบดมินตันนั้น ส่วนใหญ่จะมีอยู่ตามสโมสรต่าง ๆ ซึ่งผู้ที่จะไปเล่นได้นั้นจะต้องเป็นสมาชิก หรือเสียค่าบริการ ในการเข้าเล่นแต่ละครั้งทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น ส่วนกีฬาเทเบิลเทนนิสนั้นอุปกรณ์ในการเล่นก็มีราคาไม่สูงมากนัก ทั้งยังมีความคงทนเล่นได้ยาวนาน โต๊ะที่ใช้เล่นก็สามารถที่จะเล่นได้จ่ายส่วนมากไม่ต้องเสียค่าบริการ นอกจากตามสโมสรบางแห่งเท่านั้น ดังนั้น รายได้ครอบครัวส่วนใหญ่ของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส จึงต่ำกว่ารายได้ครอบครัวของนักกีฬาเทนนิสและนักกีฬาแบดมินตัน แต่ถึงอย่างไรก็ตามอาจกล่าวได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตนี้ต้องมีเกณฑ์สูงพอสมควรจึงจะสามารถเล่นกีฬาเหล่านี้ได้ เพราะความพร้อมทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นสิ่งที่สนับสนุนและส่งเสริมให้นักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตได้เล่นกีฬาอย่างเต็มที่ ดังที่ เวิร์ธINGTON และแกรนท์ (Worthington and Grant, 1971) พบว่า ความพร้อมของฐานะทางเศรษฐกิจในครอบครัว เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนของนักเรียนได้อย่างเต็มที่

4. ด้านภูมิลาเนาเดิม

จากผลการวิจัยพบว่า ภูมิลาเนาเดิมของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต ส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอเมืองที่อยู่ในเขตเทศบาล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การส่งเสริมและสนับสนุนทางด้านกีฬาทั้งในอดีตและปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นเฉพาะในเมืองเท่านั้น โดยเฉพาะกีฬาเทนนิส และกีฬาแบดมินตันนั้นยังไม่แพร่หลายในเขตชนบทมากนัก รวมทั้งบุคคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางการกีฬา สถานที่ที่ใช้ฝึกซ้อมและแข่งขัน หน่วยงานทางการกีฬา ตลอดจนสโมสรกีฬาต่าง ๆ และการจัดการแข่งขันกีฬาในแต่ละประเภท ส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตเมืองแทบทั้งสิ้น จึงทำให้นักกีฬาที่มีภูมิลาเนาเดิมที่อยู่ในเขตเมือง น่าจะมีโอกาสพัฒนาฝีมือได้มากกว่านักกีฬาที่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ในเขต

ชนบท เพราะจะมีโอกาสที่จะเข้ามามีบทบาททางการกีฬามากกว่า จากเหตุผลดังกล่าว จึงอาจทำให้เด็กกีฬาที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองมีโอกาสที่จะพัฒนาฝีมือให้สูงขึ้นได้

5. ด้านครอบครัว

5.1 จากผลการวิจัย พบว่า ขนาดครอบครัวของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยว และมีขนาดเล็ก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในสังคมไทยปัจจุบันนี้จะมีลักษณะเป็นสังคมอุตสาหกรรม (สุพิศรา สุภาพ, 2525) ซึ่งพ่อแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้านเกือบทุกวัน ทำให้ไม่ค่อยมีเวลา หรือมีเวลาน้อยมากที่จะมาดูแลบุตรของตนเอง ดังนั้นพ่อแม่สมัยใหม่จึงไม่นิยมมีลูกมาก เพราะการที่มีสมาชิกในครอบครัวจำนวนมากนั้นก็ทำให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองสามารถที่จะดูแลในเรื่องของการเรียนและการกีฬาได้อย่างทั่วถึง จึงพบว่านักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต ส่วนใหญ่อยู่ในครอบครัวขนาดเล็กน่าจะพัฒนาความสามารถทางด้านกีฬาได้อย่างเต็มที่ เพราะได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากผู้ปกครองอย่างเต็มที่รวมทั้งการสนับสนุนทางด้านเศรษฐกิจก็จะติดตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิสเบตท์ (Nisbett, 1968 อ้างถึงใน Smith and Macaulay, 1980) ที่พบว่า นักศึกษาจากครอบครัวขนาดใหญ่ในหลายวิทยาลัย มักจะเล่นกีฬาที่เสี่ยงอันตรายได้ดี ดังนั้นกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตซึ่งเป็นกีฬาที่ไม่เสี่ยงอันตราย นักกีฬาที่มีครอบครัวขนาดเล็กน่าจะพัฒนาความสามารถทางด้านกีฬาได้ดี

5.2 จากผลการวิจัย พบว่า การอบรมเลี้ยงดูของบิดาและมารดาของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต ส่วนใหญ่เป็นแบบให้มีส่วนร่วม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การให้การอบรมเลี้ยงดูแบบให้มีส่วนร่วมนั้นจะเป็นการให้ความรักและความเป็นตัวของตัวเอง รู้จักใช้ความคิด เหตุผล ซึ่งจะส่งผลให้นักกีฬาได้พัฒนาความสามารถทางด้านกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนารี เตชะโชควิวัฒน์ (2527) ที่พบว่า เด็กเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบให้มีส่วนร่วมจะสามารถใช้ความคิด เหตุผลและพัฒนาตนเองได้ดีกว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ ในทางการกีฬาก็เช่นกัน การอบรมเลี้ยงดูแบบให้มีส่วนร่วมน่าจะส่งเสริมให้นักกีฬาได้พัฒนาความสามารถทางด้านกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. ด้านการสนับสนุนในการเล่นกีฬาของครอบครัว

จากผลการวิจัย พบว่า การสนับสนุนของครอบครัวในการเล่นกีฬาทุกช่วงวัย ระหว่างกลุ่มนักกีฬาที่มีความสามารถสูงกับกลุ่มนักกีฬาที่มีความสามารถต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า ในระดับก่อนวัยเรียนและระดับประถมศึกษา การสนับสนุนในการเล่นกีฬาของครอบครัวของทั้งกลุ่มนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แต่ในระดับ

มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา การสนับสนุนของครอบครัวในการเล่นกีฬาของนักกีฬากลุ่มที่มีความสามารถสูง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ส่วนการสนับสนุนของครอบครัวในการเล่นกีฬาของนักกีฬากลุ่มที่มีความสามารถต่ำ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การได้รับการสนับสนุนในการเล่นกีฬาจากครอบครัวอย่างเต็มที่ จะทำให้นักกีฬามีความพยายามและกำลังใจที่จะฝึกซ้อมและแข่งขันเป็นอย่างมาก เพราะเขาจะไม่เกิดความวิตกกังวลใด ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฮอร์ล็อก (Herlock, 1959) ที่พบว่า เด็กที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตมักจะมีมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ให้ความรัก และมีเจตคติที่ดีต่อลูกมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด รวมทั้งให้การสนับสนุนช่วยเหลือในทางที่ถูกต้อง ย่อมทำให้เด็กมีสุขภาพจิตดี สามารถที่จะเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ ทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน ในทางกีฬาก็เช่นเดียวกัน นักกีฬาที่ได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ก็น่าจะสามารถพัฒนาความสามารถทางด้านกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนกลุ่มนักกีฬาที่มีความสามารถต่ำ การสนับสนุนในการเล่นกีฬาของครอบครัวในทุกช่วงวัย อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจจะเป็นส่วนสาเหตุทำให้นักกีฬาไม่สามารถพัฒนาฝีมือตนเองให้ถึงจุดสุดยอดได้ ดังนั้น การสนับสนุนของครอบครัวในการเล่นกีฬาน่าจะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะส่งเสริมให้นักกีฬาสามารถพัฒนาความสามารถทางการกีฬาได้เป็นอย่างดี

7. ด้านประสบการณ์ทางการกีฬา

จากผลการวิจัยพบว่า การเริ่มเล่นกีฬาของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต ในระดับมหาวิทยาลัย จะอยู่ในช่วงเรียนระดับมัธยมศึกษา และระดับประถมศึกษา เป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต เป็นกีฬาที่สามารถเริ่มเรียนได้ตั้งแต่อายุยังน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิพิธพร แก้วมุกดา (2527) ที่สรุปว่า ประสบการณ์เดิมเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะใช้กำหนดความสำเร็จทางการกีฬาได้ นักกีฬาที่มีประสบการณ์ตั้งแต่อดีตหรือนักกีฬาที่เล่นกีฬาตั้งแต่เด็ก ๆ มาแล้ว จะสามารถเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหวต่าง ๆ และมีความชำนาญทางทักษะกีฬาได้ดีกว่านักกีฬาที่ไม่มีประสบการณ์ในอดีต เพราะระดับของวัยและอายุมีความสำคัญตรงที่ว่ายิ่งอายุมากก็ยิ่งมีปัญหากับความยืดหยุ่น และความคล่องตัว ทำให้นักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต ส่วนใหญ่จึงเริ่มเล่นกีฬาในช่วงอายุที่ยังน้อย ดังนั้น การเริ่มเล่นกีฬาในวัยเด็กน่าจะมีผลต่อความสำเร็จในการกีฬาด้วย

8. ด้านความสนใจในการเล่นกีฬาของบิดามารดา

8.1 จากผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในการเล่นกีฬาของบิดาของนักกีฬาเทเบิล-เทนนิส ส่วนใหญ่จะไม่เคยเป็นนักกีฬามาก่อน นักกีฬาแบดมินตัน ส่วนใหญ่ชอบดูกีฬาแต่ไม่ชอบเล่น

ส่วนบิดาของนักกีฬาเทนนิส เคยเป็นนักกีฬาและเล่นกีฬาเป็นประจำ แสดงให้เห็นว่า บิดาของนักกีฬาเทนนิส ส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาที่มีความสามารถ เพราะจากข้อมูลพบว่า บิดาของนักกีฬาเทนนิส ส่วนใหญ่ เคยเป็นนักกีฬาในระดับสโมสรมาก่อน ซึ่งเขาน่าจะเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายอยู่เป็นประจำ และอาจจะสนับสนุนให้บุตรของตนเองได้เล่นกีฬาที่ตนเองถนัด หรือเป็นนักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับพิพิธพร แก้วมุกดา และคนอื่น ๆ (2527) กล่าวไว้ว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาอย่างมากทั้งในด้านของการสนับสนุนให้เล่นกีฬา โดยเฉพาะกีฬาที่บิดาถนัดอยู่

8.2 จากผลการวิจัย พบว่า ความสนใจในกีฬาของบิดาระหว่างกลุ่มนักกีฬาชาย และกลุ่มนักกีฬาหญิง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าความสนใจกีฬาของบิดาของกลุ่มนักกีฬาชายส่วนใหญ่ชอบเล่นเป็นบางครั้ง แต่ความสนใจกีฬาของบิดาของกลุ่มนักกีฬาหญิงส่วนใหญ่เป็นหรือเคยเป็นนักกีฬามาก่อน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครอบครัวน่าจะมีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาอย่างมากทั้งในด้านของการสนับสนุนให้เล่นกีฬา โดยเฉพาะกีฬาที่บิดาถนัดอยู่ ซึ่งโอกาสที่ผู้หญิงจะเล่นกีฬาประเภทที่ใช่แรกเกิดขึ้นจะน้อยกว่าผู้ชาย เพราะลักษณะธรรมชาติของผู้ชายนั้นจะชอบและผูกพันกับการกีฬาเมากว่านักกีฬาหญิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมิท และแมคคูลีย์ (Smith and Macaulay, 1980) ที่พบว่าการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาและนัดหมายการของผู้ชาย จะมากกว่าผู้หญิงในเรื่องของเวลาที่ใช่และการให้การสนับสนุนตลอดจนอัตราการเข้าร่วมกิจกรรมจะมากกว่าในทุกละ ๗ กิจกรรม นักกีฬาหญิงอาจจะมีโอกาสที่เมื่อบิดามีความสนใจในกีฬาหรือเป็นนักกีฬามาก่อน โดยบิดาอาจจะช่วยสนับสนุนในด้านของการฝึกซ้อม และแข่งขันจนสามารถทำให้พัฒนาความสามารถทางด้านกีฬาได้

8.3 จากผลการวิจัย พบว่า ความสนใจในการกีฬาของบิดาและมารดา ระหว่างกลุ่มนักกีฬาที่มีความสามารถสูง กับกลุ่มนักกีฬาที่มีความสามารถต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า ความสนใจกีฬาของบิดาของนักกีฬาที่มีความสามารถสูง ส่วนใหญ่เล่นเป็นประจำ ส่วนความสนใจกีฬาของบิดาของนักกีฬาที่มีความสามารถต่ำ ส่วนใหญ่ชอบเล่นเป็นบางครั้ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ความสนใจในกีฬาของบิดาและมารดานี้น่าจะเป็นส่วนสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความสนใจความชอบในการกีฬาอาจจะโดยตรง หรือโดยอ้อม อย่างเช่น บิดามารดาเป็นนักกีฬาและต้องไปซ้อมกีฬาเป็นประจำบางครั้งบุตรก็ต้องไปด้วยทำให้ได้เห็นหรืออาจทำให้นักกีฬามีโอกาสได้ลงเล่นด้วย เป็นบางครั้งก็จะทำให้เกิดความชอบในกีฬานั้นมาได้ ซึ่งอาจจะทำให้เขาสามารถที่จะพัฒนาความสามารถในด้านกีฬาให้อยู่ในระดับสูงได้ จะเห็นได้ว่า บิดาของกลุ่มนักกีฬาที่มีความสามารถสูง ส่วนใหญ่ยังเล่นกีฬาอยู่เป็นประจำ หรืออาจจะเคยเป็นนัก

กีฬามาก่อน ดังนั้น ความสนใจในกีฬาของบิดาและมารดา น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งในการที่จะส่งเสริมให้นักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต สามารถพัฒนาความสามารถทางด้านกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

9. ด้านอิทธิพลและเหตุจูงใจในการเล่นกีฬา

จากผลการวิจัยพบว่า บุคคลที่ชักชวนให้เล่นกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต คือ บิดาและมารดาเป็นผู้ชักชวนมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในช่วงก่อนวัยเรียนนั้นผู้ที่ใกล้ชิดกับเด็กเรียนมากที่สุดก็คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ดังนั้นการให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งด้านการกีฬานั้นบิดา และมารดา น่าจะเป็นผู้ที่มีความหมายมากที่สุด ส่วนในวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา ครูพลศึกษาและโค้ชกีฬาน่าจะเป็นผู้ที่มีความหมายโดยตรงทางการสอนเกี่ยวกับกีฬา จึงน่าจะเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการเล่นกีฬาของเด็กกีฬามากในช่วงวัยเรียน ซึ่งกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตนี้ สามารถที่จะฝึกฝนได้ตั้งแต่อายุยังน้อย โดยเฉพาะกีฬาเทนนิสและแบดมินตันมีบิดาเป็นผู้ชักชวนมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บิดาของนักกีฬาเทนนิสและกีฬาแบดมินตัน ส่วนใหญ่เป็นนักกีฬามาก่อน อาจพยายามชักชวนให้บุตรได้เล่นกีฬาที่เขาถนัดด้วย และนอกจากนี้ยังพบว่าแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของเด็กกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต ส่วนใหญ่แล้วในอันดับแรก จะต้องได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวก่อนทั้งในด้านการให้กำลังใจ การสนับสนุนด้านการเงินรวมทั้งให้คำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์จากการเล่นกีฬา ซึ่งผู้ที่มีความหมายที่สุดในช่วงนี้ก็ คือ บิดาและมารดาของนักกีฬานั้นเอง ดังนั้น จะเห็นได้ว่าครอบครัวมีส่วนสำคัญมาก ในการเข้ามาสู่การกีฬาของบุคคลตั้งแต่วัยเด็ก เพราะนอกจากครอบครัวจะมีส่วนสนับสนุนในด้านต่าง ๆ แล้วยังต้องให้การขัดเกลาทางสังคมแก่สมาชิกอีกด้วย ส่วนแรงจูงใจด้านอื่น ๆ นั้น อาจเกิดจากความสนุกสนานในการเล่นกีฬา หรืออาจเกิดจากการได้เห็นนักกีฬาที่มีความสามารถสูงที่มีชื่อเสียง และสามารถสร้างฐานะของตนเองได้ อาจทำให้เกิดความต้องการที่จะเป็นอย่างนั้นบ้าง จึงพยายามที่จะเล่นกีฬาด้วยความตั้งใจและมีจุดมุ่งหมาย ดังนั้นการที่นักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตจะประสบความสำเร็จในทางกีฬาได้นั้นน่าจะมีแรงจูงใจ และปัจจัยหลาย ๆ อย่างก่อนที่จะมาเป็นนักกีฬาในระดับนี้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ประทุม ม่วงมี (2527) ที่กล่าวว่า ปัจจัยทางจิตวิทยาจะมีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการกีฬาอยู่ส่วนหนึ่งซึ่งปัจจัยที่มีความหมายต่อความสำเร็จได้ก็คือ แรงจูงใจภายใน ความสำคัญของการแข่งขัน เสี่ยงเซียร์ การยกย่องชมเชย รวมทั้งการสนับสนุนที่อยู่เบื้องหลัง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

สำหรับบิดาและมารดา

1. ควรเข้าใจและรับทราบทบทวนของคนที่ส่งเสริมการกีฬาของบุตร โดยพยายามติดต่อกับทางโรงเรียน เพื่อที่จะได้ทราบถึงวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาทางด้านกีฬาได้อย่างถูกต้อง
2. ควรส่งเสริมและสนับสนุนการเล่นกีฬาของบุตรอย่างสม่ำเสมอและจริงจัง เพราะการที่นักกีฬาประเภทที่ใช้แรงเกิด จะพัฒนาความสามารถทางกีฬาได้นั้น มีองค์ประกอบอยู่หลายประการ โดยเฉพาะการสนับสนุนจากครอบครัว เพราะว่าครอบครัวถือเป็นสถาบันที่สำคัญอันดับแรกที่จะช่วยผลักดันให้นักกีฬาเหล่านี้มีการพัฒนาความสามารถทางกีฬา
3. จากงานวิจัยจะเห็นได้ว่า สำหรับนักกีฬาเทนนิสหญิงนั้น ส่วนใหญ่บิดาหรือมารดาเล่นกีฬาเป็นประจำ หรือเคยเป็นนักกีฬามาก่อน ดังนั้น การเล่นกีฬาของบิดามารดา น่าจะมีผลทำให้นักกีฬาเทนนิสหญิงพัฒนาความสามารถทางกีฬาได้

สำหรับครูพลศึกษาหรือโค้ชกีฬา

ครูพลศึกษา หรือโค้ชกีฬา ควรหาวิธีการที่จะสร้างความสัมพันธ์กับบิดามารดา หรือผู้ปกครองของนักกีฬา เพื่อที่จะได้ทราบความเป็นไปอย่างแท้จริงของนักกีฬา เพราะจากงานวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาและโค้ชกีฬา มีส่วนสำคัญอย่างมากในการที่จะช่วยส่งเสริมนักเรียน ให้มีการพัฒนาทางด้านกีฬาให้สูงขึ้น โดยการส่งเสริมการเล่นและฝึกกีฬาของนักเรียนอย่างใกล้ชิดและถูกต้อง และเพื่อให้ความกระจ่างในหลักการทางจิตวิทยาการกีฬา หรือสังคมวิทยาการกีฬา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬาในสาขาอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้อง

สำหรับหน่วยงานหรือสมาคมที่เกี่ยวข้อง

1. ควรวางแผนพัฒนาความสามารถทางกีฬาของนักกีฬา โดยจัดให้มีการแข่งขันกีฬา หรือให้การสนับสนุนกีฬาประเภทที่ใช้แรงเกิดอย่างสม่ำเสมอ และกระจายไปสู่ชนบทให้มาก เพื่อเปิดโอกาสให้นักกีฬาได้มีโอกาสพัฒนาฝีมืออยู่เสมอและนักกีฬาที่อยู่ในชนบทได้มีโอกาสแสดงความสามารถที่แท้จริงออกมา
2. ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาในระดับสูงนั้น หากความสามารถทางกีฬาเท่าเทียมกัน อาจจะใช้ข้อมูลทางด้านภูมิหลังของนักกีฬาเหล่านี้มา เป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจเพื่อคัดเลือกได้อีกทางหนึ่ง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับภูมิหลังของนักศึกษาในกลุ่มประเภทอื่น ๆ เช่น กลุ่มกีฬาทางน้ำ กลุ่มกีฬาที่ใช้อุปกรณ์ กลุ่มกีฬาต่อสู้ป้องกันตัว ฯลฯ
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับภูมิหลังของนักศึกษาประเภทอื่น ๆ ให้ครอบคลุมในทุกระดับ อาจจะเป็นระดับทีมสโมสร ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ เพื่อที่จะได้ศึกษาเปรียบเทียบภูมิหลังของนักกีฬาระดับแต่ละระดับ
3. ควรมีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่าง ความสามารถทางการกีฬา กับตัวแปรอื่น ๆ ด้วย เช่น ความวิตกกังวล พฤติกรรมทางด้านการกีฬา ทัศนคติต่อการกีฬา เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย